

พ้อยีนค้ทลู้กผู้ถูกผิด
มีความคิดความอ่านเริ่มกร้านแกร่ง
เรียนสูงส่งสมใจไม่เสียแรง
รู้แสดคงบัญญัติฆ่าค่าคน

จดหมายถูกเล่ามาว่าลูกเกลียด
ใกล้ขามเหยียดความสับปรับความสับสน
ซึ่งความปล้นปอกดวงหลอกปวงชน
หวังเพียงผลประโยชน์เหมาะเฉพาะตัว

อันความเหลวไหลในบัดนี้
ก็คนท้เที่ยววิชัยโยคนชั่ว
ทั้งคนแก่ก่อนเก่ากลับเมาเมา
กระโจนเข้าไปกล้วเกล็ดอกเสียเอง

ยังกลับหวังอนาคตร่มทคจิต
กตักคนชั้นนี้สัดคิดไม่เก่ง
นักการเมืองงอได้ไปตามเพลง
กล้วนักเลงวัชรุ่นก่ออุบาย

ความตั้งใจลัดค้พอนเห็น
และก็เป็นห่วงอยู่ไม่รู้หาย
เขากอบโกยกินเมืองเรื่องเลวร้าย
ถูกรักหมายมุ่งแก้ แม้ฆ่าฟัน

รออายุมากทลู้กพ้อเอ๋ย
อุดมการณ์ผ่านเลยลวงสวรรค์
เพราะถึงคนอย่างพ้อก็พ้อกัน
คอวัช้นตั้งให้ลูกได้เรียน